

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η καθής ουδόλως αιτιολόγησε τη δυνατότητα εφαρμογής της εξαίρεσης την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένος αποκλεισμός του δημοσίου συμφέροντος προς γνωστοποίηση.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η καθής εσφαλμένως εξέλαβε το δικαίωμα άμυνας ως απλό συμφέρον ενός εμπλεκόμενου μέρους, καθόσον δεν συνεκτίμησε ότι η προσφεύγουσα, προκειμένου να ανταποκριθεί στις αιτήσεις περί απόδοσης ποσών της Γενικής Διεύθυνσης Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΓΔ DEVCO), έπρεπε να αποκτήσει πρόσβαση στην έκθεση της OLAF.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 5ης Ιουλίου 2021 — Vendrame κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-379/21)

(2021/C 401/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Michele Vendrame (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Sciaudone, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 26ης Απριλίου 2021 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) με την οποία η Επιτροπή, επιβεβαιώνοντας την προηγούμενη απορριπτική απόφαση της 3ης Μαρτίου 2021, απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντος περί προσβάσεως στην τελική έκθεση, συνοδευόμενη από τα παραρτήματά της, την οποία κατήρτισε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) κατόπιν της έρευνας OC/2019/0766·
- να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει την έκθεση της OLAF με τα παραρτήματά της, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία των συνεπειών που απορρέουν από την πρόσβαση στην έκθεση της OLAF.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον η πρόσβαση στην έκθεση της OLAF δεν θα μπορούσε, δεδομένων του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 2, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 (¹), να εμπίπτει στην έννοια της «δημοσιοποίησης».

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η καθής παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία, σύμφωνα με την οποία όταν ο αποδέκτης της έκθεσης της OLAF προτίθεται να εκδώσει βλαπτικές για τους ενδιαφερόμενους πράξεις, οι ενδιαφερόμενοι δικαιούνται να αποκτήσουν πρόσβαση στην επίμαχη έκθεση.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι ο προσφεύγων ουδέποτε ζήτησε τη μεταφορά δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα φυσικών προσώπων και για τον λόγο αυτό τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που ενδεχομένως περιλαμβάνονται στην έκθεση μπορούν να τύχουν προστασίας διά της συνήθους διαδικασίας απαλοιφής των δεδομένων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η καθής δεν εξακρίβωσε όντως αν, στην πράξη, θα μπορούσε να παρασχεθεί μερική πρόσβαση.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η καθής ουδόλως αιτιολόγησε τη δυνατότητα εφαρμογής της εξαίρεσης την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένος αποκλεισμός του δημοσίου συμφέροντος προς γνωστοποίηση.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η καθής εσφαλμένως εξέλαβε τα δικαιώματα άμυνας ως απλό συμφέρον ενός εμπλεκόμενου μέρους, καθόσον δεν συνεκτίμησε ότι το δικαίωμα άμυνας αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του κράτους δικαίου και, ως τέτοιο, διασφαλίζει και εγγυάται την ασφάλεια και την προστασία του κοινωνικού συνόλου και όχι αποκλειστικώς ενός μεμονωμένου ατόμου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Ιουλίου 2021 — Alfa Acciai κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-411/21)

(2021/C 401/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Alfa Acciai SpA (Brescia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Fosselard, D. Slater και G. Carnazza, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- i. να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να της καταβάλει τόκους υπερημερίας επί του ποσού των 7 175 000 ευρώ βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης και ισχύει την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκπνέει η προθεσμία, προσαυξημένου κατά τριετήμια ποσοστιαίες μονάδες, για την περίοδο από 9 Μαρτίου 2010 έως 14 Νοεμβρίου 2017, αφαιρουμένων των τόκων ύψους 260 968,15 ευρώ, τους οποίους ήδη έλαβε η προσφεύγουσα, για ποσό ύψους 2 222 073,29 ευρώ, ή, επικουρικώς, να της καταβάλει τόκους που θα υπολογιστούν βάσει του επιτοκίου που το Γενικό Δικαστήριο θα κρίνει ενδεδειγμένο,
- ii. να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να της καταβάλει τόκους υπερημερίας επί του ποσού που ζητείται με το σημείο i ανωτέρω, για την περίοδο από 14 Νοεμβρίου 2017 έως πλήρους εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η ΕΚΤ στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης και ισχύει την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκπνέει η προθεσμία, προσαυξημένου κατά τριετήμια ποσοστιαίες μονάδες, ή, επικουρικώς, βάσει του επιτοκίου που το Γενικό Δικαστήριο θα κρίνει ενδεδειγμένο,
- iii. επικουρικότερον, σε σχέση με το σημείο ii ανωτέρω, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να της καταβάλει τόκους υπερημερίας για το ποσό που διαλαμβάνεται στο σημείο i για την περίοδο από 2 Μαρτίου 2021 έως πλήρους εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η ΕΚΤ στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης και ισχύει την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκπνέει η προθεσμία, προσαυξημένου κατά τριετήμια ποσοστιαίες μονάδες, ή, επικουρικώς, βάσει του επιτοκίου που το Γενικό Δικαστήριο θα κρίνει ενδεδειγμένο,
- iv. επιπλέον, ή επικουρικώς, να ακυρώσει την ανακοίνωση της 30ής Απριλίου 2021 της Επιτροπής, Ref. Ares(2021) 2904247,